

РЕШЕНИЕ

№ 422

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6756** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Д. И., срещу решение №358/23.06.2022г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, трети специализиран заседателен състав. С обжалваното решение на КЗД е оставена без уважение жалба на И. до началник затвора П. за дискриминационно отношение към него по време на престоя в този затвор.

В жалбата се твърди, че е нарушен материалния закон и съдопроизводствените правила. Жалбоподателят сочи, че в затвора [населено място] не му разрешават ползването на телефон по време на престой на открито, тъй като на мястото където се провежда престой не бил монтиран телефонен апарат. Следващо оплакване за неблагоприятно третиране е заради това, че по време на изтърпяване наказание ЛС в затвора П. със строг режим е бил разпределен в отделение с повишена зона на сигурност, като му се осигурявала възможност за пазар от лавка три пъти седмично. Затворниците с по лек режим на изтърпяване наказание ЛС имали възможност да ползват пазаруване в лавка всеки ден през цялата седмица. Искането е за отмяна решението на КЗД. Пред съда жалбоподател е представен от назначен по допусната правна помощ адвокат, който развива оплаквания, че КЗД не е съобразила исканията да се признае неблагоприятно третиране, по отношение К. И..

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация с писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. В представено и приложено становище по

същество развива съображения за спазени материалноправни и процесуални правила в административното производство, по което е постановено обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. К. – началник на затвора [населено място] оспорва жалбата. Представен е отговор по жалбата с подробно развито становище за неоснователност на оплакванията към КЗД. Представя писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на ГДИН..

Със събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят изтърпявал в затвора [населено място] влязла в сила присъда, и е бил настанен в Зоната с повишена сигурност и охрана в корпуса на затвор [населено място], където изтърпяват присъди и други осъдени на „лишаване от свобода“. По отношение лишените от свобода със специален режим и намиращи се в зона с повишена сигурност на престой от администрацията на ГДИН и затвора П. са въведени мерки, които ограничават престой на открито, форми на свободно придвижване и график за пазаруване от лавка в затвора.

Производството пред КЗД е по повод жалбата на И. от 27.04.2021 г. срещу условия в затвора в [населено място] по време на престоя му там в отделение с повишена зона на сигурност за изтърпяващите присъди със специален режим. В жалбата до КЗД сочи, че от всички затвори, в които е пребивавал само в затвора П. се чувствал неблагоприятно третиран и твърди дискриминационно отношение на затворническата администрация по време на престоя в този затвор.

Производството по преписката е образувано с Разпореждане №1185 от 23.09.2021г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация. С оглед изложените оплаквания за дискриминация извършена под формата на тормоз по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. по защитения съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. признак „лично положение“, преписката е разпределена за разглеждане на трети специализиран постоянен заседателен състав на КЗД. Определен е поименно състав на КЗД, като в хода на административното производство не е заменян член на състава.

Конституирани са страните по преписката – жалбоподателят, началник на затвора П.. Трети заседателен състав на КЗД в проведеното производство е събрал относими доказателства от мястото, в което е изтърпявал наказание ЛС жалбоподателя.

По искане на КЗД са представени извадки от график за провеждане на престой на открито, график за посещаване на лавка от ЛС, в зависимост от режима на изтърпяване на наказанието, места на които са монтирани телефонни апарати за ползване от лишените от свобода. Изискани са справка за правното положение на К. И.; експертна психологическа оценка; дневен режим; справка за парични трансфери на жалбоподателя. Представените доказателства са приложени към административната преписка.

Комисията е провела заседание на 02.06.2022 г. и на 23.06.2022 г. е постановено обжалваното решение, връчено на жалбоподателя на 29.06.2022 г.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен орган – Комисията за защита от дискриминация, трети специализиран постоянен заседателен състав, конституиран съгласно разпореждане на председателя на КЗД за образуване на преписка и

последващо разпределяне на същия състав в изпълнение на нормата на чл.54 от ЗЗДискр.

Оспореното решение е издадено при спазване на установената от закона писмена форма и съдържа предписаните в чл.66 от ЗЗДискр. реквизити. Не са извършени съществени нарушения на административно-производствените правила, съставляващи отменителни основания. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на акта, поради което формата му позволява ефективна съдебна проверка на материалната му законосъобразност. При издаването на решението са спазени специалните административно-производствени правила, установени в чл.50 - чл.70 от ЗЗДискр. В съответствие с чл.50, т.1 от ЗЗДискр. производството е започнало по жалба на засегнато лице. Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл.47 от ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В случая решаващият състав с оглед правомощията по чл.47, т.10 от ЗЗДискр. е провел независимо проучване относно сочената дискриминация.

В изпълнение на чл.55 от ЗЗДискр. КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становищата на участниците в производството. Видно от проведеното проучване, органът е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти, при съблюдаване на формулираното в чл.9 от ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация. Съгласно чл.59, ал.3 от ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят със събраните писмени доказателства и да изразят своето становище. Съобразно чл.60-63 от ЗЗДискр. е насрочено и проведено открито заседание, за което своевременно са призовавани страните, приемани са и са изслушвани техните становища и са събрани поисканите от тях доказателства. По отношение на направени искания за разпит на свидетели и справки от други затвори решаващия състав на КЗД е мотивирал отказа по допускането им, което не се отчита като процедурно нарушение.

За периода на престоя в затвора П. жалбоподател е бил в отделението със специален режим, за което по съображения за сигурност се прилагат мерки, с които се ограничават придвижването на ЛС, но в рамките на режимната дейност и по изискванията на ЗИНЗС и ППЗИНЗСС. От приетите и обсъдени в административното производство доказателства, относно организацията на режимната дейност за отделни групи лишени от свобода са въведени зони, в които могат да се придвижват. Жалбоподател не отрича, че в отделението на ЛС със специален режим не се осъществява свободно придвижване. Съдът и КЗД са приели графика по който става извеждането на ЛС за престой на открито. Не се спори, че жалбоподател не е ограничаван от извеждането за такъв престой. Според него, това, че в близост до района, в който се осъществявал престоя на открито имало един телефонен апарат и по този начин се ограничавало правото у на обаждания. Твърденията му са, че в другите затвори можел да осъществява телефонни обаждания, а в продължение и на изложеното в жалбата в други затвори имал възможност за лавка без да е ограничаван до три пъти на седмица. Съдът споделя изводите на състава по дискриминация, че организацията в затвора П., не създава предпоставките да се приеме, че лишени от

свобода, в частност жалбоподател е поставен в неблагоприятно третиране, за да се приеме дискриминация на личен признак. От направена справка, обсъдена като годно доказателство КЗД и този съдебен състав приема, че в затвора П. на разположение на ЛС са 18 телефонни апарата, по които през деня могат да се водят разговори, според възможността за свободен достъп и придвижване на затворниците, според режима на изтърпяване на наказанията им. Предвид режима – специален – при който е изтърпявал наказанието жалбоподателя в този затвор на местата за престой на открито имало монтирани два телефонни апарата. Следователно по време на престой на открито жалбоподател бил извеждан на такива места, оборудвани с телефонни апарати. Отделно от това в зоната с повишена сигурност, където е пребивавал И. също има два телефонни апарата, установимо от представените справки. Не може да се твърди, че възможността да ползва телефон по време на престой на открито е ограничена спрямо жалбоподателя и само за него.

По същия начин се отговаря и на оплакването, че възможността да ползва лавка бил ограничен за него, а оттам и това било признак на дискриминация, осъществена от началника на затвора П. по отношение И.. Установено е, че по време на престоя си И. не е имал парични средства по сметката си, за дълги времеви периоди, което обективно изключва възможността да закупува стоки от лавката. От приложената справка, затворническа администрация установи, че паричните постъпления са били изхарчвани достатъчно бързо за да се приеме, че възможността за пазаруване е ограничавана. Съдът е съгласен да приеме, че лишените от свобода при специален режим са малко на брой за сметка на другите затворници и дори и за три пъти през седмицата имат по голяма възможност да закупуват стоки от лавката, затова, че могат да бъдат обслужени по лесно. Следващо – по отношение на ЛС при специален режим са наложени законови ограничения по чл. 68 от ЗИНЗС и чл. 54 от ППЗИНЗС

Направено е искане да бъде установена дискриминация по отношение на защитения съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. признак „лично положение“, изразяващо се в неравното третиране на лишения от свобода, в сравнение с лишените от свобода от затворите в страната.

Съгласно чл.4, ал.1 и ал.2 от ЗЗДискр. забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. "Неблагоприятно третиране" е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл.4, ал. 1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица /§1, т.7 от ДР на ЗЗДискр./. От изложеното следва, че за да е налице нарушение по ЗЗДискр. е необходимо да се установи не само наличие на по-неблагоприятно третиране на лице или група от лица, а по-неблагоприятно третиране въз основа на критерий, изрично формулиран в закона, друг закон или международен договор, по който държавата е страна.

За да е налице неравноправно третиране по смисъла на ЗЗДискр. следва да се установи целенасочено противоправно действие, поставящо жалбоподателя в неравностойно положение спрямо останалите лишени от свобода в затвора в П.. В случая с жалбата към КЗД жалбоподателят се оплаква, че е бил неблагоприятно третиран на личен признак. Обстоятелството, че в някои от затворите в страната е разрешено на лицата, настанени в зоните за повишена сигурност, да имат по големи възможности за достъп до телефон и лавка не е засонов аргумент да се приема, че началник на затвора П. е извършил дискриминационни действия и/или актове по отношение на жалбоподател и то на личен признак. Това не води до извод за наличие на пряка дискриминация спрямо жалбоподателя, тъй като правилата за това са регламентирани в нормативни актове, както и приети и одобрени вътрешни правила за всички лишени от свобода, които изтърпяват наказания в този затвор, а различното третиране на лицата в различните затвори при идентичен режим не води до засягане на някакво конкретно, нормативноустановено право на лишените от свобода лица с оглед правата и задълженията, които те имат съгласно ЗИНЗС и ППЗИНЗС. Неоснователно е да се извършва сравнение между различни затвори в страната, тъй като те не са „сравними“ и „сходни“ спрямо условията и реда за ползване на конкретните вещи във всеки от тях. В това отношение началниците на затворите разполагат с оперативна самостоятелност, като сами решават дали да разрешат ползването на тези вещи и по какъв ред, с оглед спецификите на съответното място за лишаване от свобода.

От представените по преписката доказателства става ясно, че на останалите лишени от свобода в затвора в П. също не е разрешено да използват неограничено и извън лимитираните възможности, по правилана на режима при който изтърпяват наказания ЛС. Дискриминационно отношение, основано на признака „лично положение“ би било, ако при създаден разрешителен режим от началника на затвора на жалбоподателя не е било разрешено да ползва общо с останалите лишени от с вобода в специално определените места възможността за достъп до телефон или да може да ползва лавка повече от три пъти седмично, а в същото време това е било разрешено на останалите лишени от свобода изтърпяващи наказание при специален режим в затвора в [населено място].

По изложените причини доводите на жалбоподателя за нарушения на процесуалните правила и материалния закон при постановяване на оспорения административен акт са неоснователни.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно. Жалбата е неоснователна. При постановяване на акта, КЗД спазва изискванията относно установеност на форма и съдържание съгласно нормата на чл. 66 от ЗЗДискр при спазване на материалноправните и процесуални норми и спазна форма на акта. При провеждане на процедурата пред административния орган са спазени изискванията на гл. IV, р. I от закона. Съдът изцяло споделя както фактическите, така и правните изводи, при които е постановено решението на комисията. Последната е проверила и обсъдила събраните доказателства. Извършено е проучване по реда на чл. 55-59 от ЗЗДискр, с което е осигурено пълно и всестранно обсъждане на обстоятелствата по образуваното производство. Жалбоподателят в изложенията си до КЗД не сочи, въпреки указанията, сравнимо към кого или кои ЛС по отношение на наго от началника на затвора е проявено неблагоприятно третиране. Установените обстоятелства не дават основание да се приеме, че жалбоподател с оглед спецификата

на положението си – лишен от свобода е третиран по-неблагоприятно от други ЛС, изтърпяващи наказанията си в същите условия на специален режим и в заната с повишена сигурност в затвора П.. Анализът на нормите на чл.чл. 4,05 и 9 от закона и §§ 1 и 3 от ДР 33Дискр налагат извода да се приеме пряка или непряка дискриминация по личен признак е необходимо да съществуват доказателства, които създават обосновано предположение за вероятно осъществяване на неблагоприятно третиране поради защитен признак. За да е налице дискриминация не е достатъчно само твърдение за неблагоприятно третиране, а да се установи по кой защитен признак лицето е поставен в неблагоприятно положение. Правилен е извода, че изложенията в жалбата и уточнителните молби не са подкрепени с доказателства, които да са достатъчна индиция, че съпоставимите лица, които не са носители на защитения признак са третирани по-благоприятно, за да се предполага, че именно защитения признак е причина за неравно третиране.

Предвид изхода на правния спор основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски на основание чл.143, ал.3 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100,00 лв.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК разноски се дължат на заинтересованата страна, които са своевременно заявени в минимален размер. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 36 от Закона за правната помощ следва в полза на ГД "Изпълнение на наказанията"– МП- Затвора–гр. П. да бъдат присъдени разноски в минимален размер– 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. И. с адрес [населено място] - затвора, срещу решение №358/23.06.2022г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, трети специализиран заседателен състав.

ОСЪЖДА К. Д. И. с адрес [населено място] - затвора, да заплати на Комисията за защита от дискриминация, с адрес в [населено място] сумата 100,00 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА К. Д. И. с адрес В. - затвора, да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с адрес в [населено място] сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

Съдия: